

چگونه توانستیم علاقه دانش آموزانم را به یادگیری جهات اصلی افزایش دهیم؟

سکینه خاکسار^۱، عزت الله ملک پور افشار^۲

^۱ دانشجوی دوره مهارت آموزی آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس خواجه نصیر کرمان (نویسنده مسئول)

^۲ عضو هیئت علمی دانشگاه فرهنگیان، پردیس پسرانه خواجه نصیر کرمان

چکیده

بدون شک سفر کردن به بیابان، کوهستان و دریا برای گردش یا تحقیق علمی نیازمند به آموزش و فراگیری مهارت های مختلفی است؛ که در این میان شناختن و فراگرفتن مهارت های جهت یابی برای مسافران و گردشگران یکی از ضروریات سفر است. اگر نگوئیم انسان از سرآغاز زندگی نیازمند دانستن مهارت جهت یابی بوده اما می توان اذعان داشت که از گذشته های بسیار دور تاکنون، انسان ها در سفرهای خود از مهارت جهت یابی استفاده کرده اند. با گسترش علم و فناوری در چند دهه اخیر همانطور که ابزارهای مختلف جهت یابی یکی پس از دیگری بوجود آمده اند؛ در سطوح مختلف نیاز به آموزش این مهارت هم افزایش یافته است. در دوره ابتدایی به منظور آشنایی دانش آموزان با مهارت جهت یابی در کتاب جغرافیا مواردی از آموزش مهارت جهت یابی آورده شده است. از آنجایی که در سنوات گذشته این مهارت به درستی به دانش آموزان آموزش داده نشده بود علاوه بر اینکه دانش آموزان این مهارت را به خوبی فرا نگرفته بودند در ابتدای سال تحصیلی متوجه شدم دانش آموزانم علاقه چندانی به فراگیری آن ندارند. لذا به منظور رفع این مشکل، بررسی علل بی انگیزگی دانش آموزانم نسبت به یادگیری این مهارت در قالب اقدام پژوهی در دستور کار بنده قرار گرفت. با بررسی های میدانی، مشاهده، مصاحبه و پرسشنامه، با دانش آموزانم توانستیم پاره ای از مشکلات را شناسایی کرده و به رفع آنها اقدام کنم.

واژه های کلیدی: دوره ابتدایی، اقدام پژوهی، مهارت جهت یابی